

Vypravěno

dne 28. 5. 2015
Dodatečně anonymizováno
PRÍLOHA v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 28. 5. 2015
podpis: _____

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0472r

V Praze dne 28. 5. 2015
Č. j.: MV-29911-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala paní
nar. Zerezniki - Rusko, trvale bytem
státní občanka Ruska, (dále jen „žadatelka“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 13. 1. 2015, č. j. VS-1850/835.3/2-2014, kterým nebylo vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), a rozhodl takto:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala dne 30. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městského obvodu Plzeň 3 o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka je státní občankou Ruska, trvalý pobyt na území České republiky jí byl povolen ke dni 4. 12. 2007. Její manžel a syn jsou státními občany České republiky.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 7. 7. 2014 byla žadatelka v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována o zahájení správního řízení, byla poučena, že podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí, a že si podle § 33 správního řádu může zvolit zmocněnce. Zároveň bylo řízení o žádosti s odkazem na § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a žadatelka byla vyzvána k předložení dokladů prokazujících splnění podmínek pro udělení státního

občanství České republiky. Požadované doklady byly Ministerstvu vnitra předloženy dne 25. 8. 2014.

Dopisem ze dne 22. 12. 2014 byla žadatelka informována, že Ministerstvo vnitra již shromáždilo podklady potřebné k rozhodnutí, a byla poučena o svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žadatelka dopis převzala dne 30. 12. 2014; uvedeného práva nevyužila.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žadatelka prokázala splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a pohovorem na Úřadu městského obvodu Plzeň 3 prokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), se pozbytí dosavadního státního občanství od 1. 1. 2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Žadatelka však podle názoru prvoinstančního správního orgánu nesplňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť z předložených dokladů vyplývá, že žadatelka nehradila v letech 2008 – 2013 řádně a včas platby na veřejné zdravotní pojištění v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žadatelka v písemném vyjádření uvedla, že dluh vznikl v roce 2013 z důvodu změny výše pojistného, o které nebyla informována, a že dluh uhradila ihned po jeho zjištění. Odkázala také na § 14 odst. 6 zákona č. 186/2013 Sb. v tom smyslu, že se nejednalo o závažné porušení povinností.

Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti prominout žadatelce nesplnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatelky nebyly shledány, a proto

rozhodlo žádosti žadatelky nevyhovět. Rozhodnutí bylo žadatelce doručeno dne 17. 1. 2015.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 1. 2015, č. j. VS-1850/835.3/2-2014, byl Ministerstvu vnitra dne 28. 1. 2015 doručen včasný rozklad.

V rozkladu se žadatelka vyjadřuje k příčinám vzniku nedoplateků na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, jimiž bylo její rizikové těhotenství a následné zdravotní problémy dítěte, přičemž žadatelka nenastoupila na mateřskou dovolenou a po celou dobu nepřerušila svou podnikatelskou činnost. V letech 2008, 2009 a 2013 vznikl nedoplatek tak, že byla změněna sazba pojistného, ale žadatelka o tom nevěděla a ponechala trvalý příkaz k úhradě pojistného v původní výši. Žadatelka uvádí, že po zjištění nedoplateků je vždy ihned uhradila a že v roce 2010 měla naopak přeplatek na pojistném, který dosahoval vyšší částky než součet všech jejích nedoplateků.

Žadatelka se domnívá, že je do české společnosti úplně integrována, a to jak po stránce rodinné (manžel a syn jsou státní občané České republiky), tak i po stránce pracovní, neboť si své pracovní místo vytvořila sama, vytváří i pracovní příležitosti pro státní občany České republiky, svými daněmi přispívá do státního rozpočtu, poskytuje jazykové vzdělávací služby na vysoké úrovni, vydala dvě učebnice ruštiny a pokračuje ve studiu na Univerzitě Karlově v Praze. Podle žadatelky tedy její přínos pro českou společnost převažuje nad menšími dlužnými částkami pojistného na veřejné zdravotní pojištění, vzniklými nedopatřením.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že žadatelka nespĺňuje podmínku § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Žadatelka porušovala právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění v letech 2008 až 2013 dlouhodobě a opakovaně. Argument žadatelky, že se porušování právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění dopouštěla neúmyslně a z objektivních příčin, ministr vnitra odmítá. Žadatelka je vysokoškolsky vzdělaná osoba, která v České republice již přibližně 10 let podniká, a nepochybně bylo v jejích možnostech zjistit si, jaké povinnosti jí z českého právního řádu a jeho případných změn plynou. Vzhledem k její tvrzené úplné

integraci lze po žadatelce oprávněně požadovat, aby se s příslušnými právními předpisy důkladně seznámila a své zákonné povinnosti plnila.

Pokud žadatelka v rámci svého podnikání vytvořila pracovní příležitosti pro státní občany České republiky, je to jistě chvályhodné, avšak žadatelka toto své tvrzení v řízení ničím nedoložila. Ostatní argumenty uváděné v rozkladu pak nepředstavují důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí bylo možno nesplnění podmínky prominout podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Podle názoru ministra vnitra by, v souladu s rozhodovací praxí Ministerstva vnitra, měly být důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž lze prominout nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky, v objektivní příčinné souvislosti s příslušným porušením právních předpisů. Ministr vnitra zdůrazňuje, že žadatelka nespĺňuje jednu z podmínek pro udělení státního občanství České republiky a na prominutí splnění této podmínky, tím méně na udělení státního občanství České republiky, neexistuje právní nárok.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13. 1. 2015, č. j. VS-1850/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatelky zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadatelce poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčila Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

